

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 marca 2019 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego oraz
niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 15 marca 2019 r. ustawy o zmianie ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W ustawie z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2019 r. poz. 55) wprowadza się następujące zmiany:

 - 1) w art. 19 w pkt 33 w lit. b polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie:

„ust. 1a otrzymuje brzmienie:”;
 - 2) w art. 20 w pkt 3 w lit. a:
 - a) polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie:

„w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:”,
 - b) pkt 5 oznacza się jako pkt 7.”;
- 2) w art. 8 w ust. 1:
 - a) skreśla się pkt 1,
 - b) w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) 2029 r. – 65 000 zł.”;
- 3) w art. 9 w pkt 1 po wyrazach „art. 1 pkt 2 i 3” dodaje się wyrazy „oraz art. 5”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 21 marca 2019 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 3 poprawki.

Nadając nowe brzmienie art. 17 ust. 2 (art. 1 pkt 3 lit. a noweli) ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, ustawodawca rozszerza katalog danych, które będą objęte zakresem wpisu na listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Uchwalając ustawę nie uwzględniono, że art. 17 ust. 2 jest nowelizowany również przez art. 20 pkt 3 lit. a ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (wskazany przepis dodaje pkt 5 do art. 17 ust. 2 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego). Przepis ten wejdzie w życie 1 grudnia 2020 r. i nałoży się na zmianę dokonywaną rozpatrzoną ustawą. W dniu wejścia w życie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, art. 17 ust. 2 ustawy o licencji doradcy inwestycyjnego będzie już zawierał pkt 5. Mając na uwadze wyeliminowanie wątpliwości, co do relacji pomiędzy rozpatrzoną ustawą, a ustawą o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz dążąc do wyeliminowania „nakładki” legislacyjnej, przyjęto poprawkę nr 1.

W związku z tym, że ustawa wejdzie w życie – co do zasady – 1 stycznia 2020 r., a więc Minister Sprawiedliwości będzie realizował zadania w zakresie nadzoru nad działalnością osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego od tego dnia, przepis określający maksymalny limit wydatków budżetu państwa na realizację tych zadań powinien obejmować lata 2020–2029, a nie jak uchwalił ustawodawca 2019–2028. Ponieważ art. 8 wejdzie w życie 1 stycznia 2020 r. nie może on określać limitu wydatków na lata wcześniejsze (nawet w przypadku określenia na te lata limitu w wysokości 0 zł). Ponadto, zastosowana technika nie uwzględnia art. 50 ust. 1a ustawy o finansach publicznych. Zgodnie z tym przepisem, maksymalny limit wydatków określa się na okres 10 lat budżetowych wykonywania ustawy, oddzielnie dla każdego roku, poczynając od pierwszego roku planowanego wejścia w życie ustawy (innymi słowy, poczynając od pierwszego roku, w którym poczynione mogą być stosowne wydatki). Rozpatrzona ustawa określa *de facto* limit wydatków na 9 lat budżetowych. Uchwalając poprawkę nr 2 przyjęto, że w 2029 r. limit wydatków będzie analogiczny do lat poprzednich.

Ponieważ art. 5 jest związany merytorycznie ze zmianami dokonywanymi przez art. 1 pkt 2 i 3, musi on wchodzić w życie w tym samym terminie co te przepisy. Jest niemal

pewne, że 1 stycznia 2020 r. termin przedstawienia informacji przewidziany w art. 5 będzie niemożliwy do zastosowania, jako że już upłynie (stosowne informacje mają być przedstawione Ministrowi Sprawiedliwości w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 2 i 3). Przepis przejściowy nie może wchodzić w życie później niż przewidziany w nim termin wykonania obowiązku „dostosowawczego”. Trudno oczekiwać, że adresaci zastosują się do art. 5 przed 1 stycznia 2020 r., ponieważ przepis ten nie będzie jeszcze obowiązywał. Niedopuszczalna jest interpretacja, w myśl której art. 5 domyślnie wejdzie w życie wraz z art. 1 pkt 2 i 3, tj. po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Interpretacja taka nie znajduje uzasadnienia ani w Zasadach techniki prawodawczej ani w dotychczasowej praktyce (nie da się jej obronić). Mając to na uwadze, uchwalono poprawkę nr 3.